

AZ ÜNNEP

Húsvét 2013

Jn 19, 3-42; 20, 1-10

Sírba tétel és sírból felkelés. Erről szól az Evangélium. Jézus meghalt, de Jézus él. Az ember meghal, de az ember élni akar. Ez a hit az ember lényébe van írva, és kipusztíthatatlan.

Ami az életét illeti, az ember életében végletesen lehet depressziós vagy eltöltheti az eufória, az önfeledt örvendezés. Ha nem erre a két végletre gondolunk, a tompa közöny sírjából az átélt öröm feltámadásába el lehet és kell is jutnia a kiegyensúlyozott embernek, és el kell jutnia egy családnak és egy közösségnek is. Erre való az ünnep!

Gondoljuk át: miért jó az ünnep, mi a jó benne és hogyan jó az ünnep?

1. Miért jó?

Az ünnep megtöri a monotóniát. - A hétköznapiok egyhangúsága elviselhetetlen teherként nehezedik az ember lelkére. Agyonnyomja, beszűkíti. Az ünnep kitörési lehetőség ebből a nyomasztó világból.

Az ünnep felszabadítja az öröme az embert. - A racionális és praktikus ember érzelmei is érvényesülni tudnak. Az ünnep nagy érzelmi lélegzetvétel. Nem akármilyen érzelmeket aktivizál az ünnep, hanem az örömteli érzelmeket.

Az ünnep transzcendálja, másvilágba emeli az embert. - Főleg a játék önfeledt és örömteli volta révén. Lehet ez a játék szent játék (liturgia), művészi játék (színdarab), társas játék stb. Mindegyikből túlparti fények fénylenek.

Az ünnep közösséget teremt. - Azok, akik együtt ünnepelnek, azok szorosabb tudati, érzelmi és akció egységbe kovácsolódnak. Az ünneplő családok és közösségek nehezen szétverhetők.

2. Mi a jó?

Az elmondottakból is kiviláglik, hogy mi a jó az ünnepben.

Jó a változatosság. - Nagyon igaz, hogy a „változatosság gyönyörködtet”. Ezért egyetlen ünnepnek sem szabadna hasonlítania egymásra. Az ünnepet már azzal tönkre lehet verni, ha tudom pontosan, hogy most majd mi következik. (Az ugyanolyan esti imákat unja a gyermek!)

Jó a katarzis. - Az ünnepnek emelkedett atmoszférájúnak kell lennie. Nem hamis pátosz, hazug légkör juttat katarzishoz, érzelmi megtisztuláshoz, hanem az őszinte, átélt, megmozgató élmény. Aki nem tud az érzelmi billentyűkön játszani, nem tud ünnepet csinálni sem magának, sem másoknak. (Az érzelmileg kényszeredett születésnap rosszabb, mintha fel sem köszöntենek az ünnepeket).

Jó az önfeledtség. - Ma mindig álarcban kell járni. Mindig megfelelünk valakinek vagy valakiknek. A világ nagy álarcosbál. A világból kiemelkedni csak önfeledt önmagunkon keresztül lehet. A gyermekben Jézus ugyan a kicsiséget állította tanítványai elé példaként, de biztosan beleértette az önfeledt gyermek őszinte örömét is. (A felnőtt a gyermekeivel a padlón játszva és kisgyerekként önfeledten nevetve nem infantilizmus!)

Jó együtt. - Ha nem jó együtt, az már a pokol kezdete. Ha jó együtt, az a földi mennyország. Erre vágyik a férj és feleség, szülő és gyermekek, a barátok, testvérek stb. Az ünnepi együttlétek, ha azokat nem feketíti be valami sötét önzés, éltethetnek minket a hétköznapokban. (A sokszor megalázott felnőtt ember nem esik depresszióba, ha visszagondol az ünnepi együttlétekre).

3. Hogyan jó?

Az ünnepet akarni kell. – Van, aki fél az ünnepektől. Aki fél, jó, ha tudja, hogy nem az ünneptől fél, hanem attól, hogy ünnep helyett robotolnia kell, plusz erőfeszítéseket kell tennie. Az ünnep örömétől aligha fél valaki.

Az ünnepre készülni kell. - De nem mindegy hogyan. Hajszával, végkimerüléssel csak kikészülni lehet. Amikor pedig elérkezik az ünnep, jobb esetben elalszik a kimerülte kikészült ember. Készülni csak pontosan szépen szabad. Ahogy a „Kis hercegben” írva van. Minden nap csak egy kis lépést kell tenni előre.

Az ünnepbe bele kell menni. - Lehet úgy ünnepelni, hogy előkelő idegenként kívülről szemléljük az ünnepet, de ez a kívülrőlállóság csak a magányosság érzésének fokozására jó. Félszívvvel sem elég belemenni az ünnepbe. Csak az egész szívvel ünneplés felszabadító.

Az ünnepre emlékezni kell. - Az ünnepnek utóélete is van. Az ünnep az "örökéletű", vagyis "örök" erőforrás lehet, ha emlékezünk rá. Nem elég csak magunkban emlékezni elmúlt ünnepekre, közösen is emlékeznünk kell. Ez a közös emlékezés "feltámasztja" az élményt, újra élhetjük, és új erősítést kaphatunk.

--- Ezek után csak azt kérdezem magamtól és Tőletek: **hogyan ünneplem és ünnepeljük** ezt az idej hűsvétot? Ki tudok, és ki tudunk lépni hajszoltságunk, fáradtságunk, fásultságunk, közönyünk sírjából? Akarunk feltámasztani a felszabadult örömré?

Minden okunk megvan rá, mert van mintánk, példánk, bizonyítékunk, hogy síron innen és síron túl, van, ami elpusztíthatatlan, amire Jézus tanított meg minket. És ez tudjuk, hogy az a bizonyos *szereget*. Az öröm és boldogság, a közös öröm és boldogság is elérhető, csak: „*Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket!*” (Jn 15,12).